

Tâlcuire la Evanghelie

Pilda aceasta ne învață că nu numai cel ce face rău se osândește, ci și cel ce nu face binele. Apostolul Iacov ne spune: „Cine știe să facă ce e bine și nu face, păcat are (Iacov 4, 17). Toată învățătura lui Hristos, în faptă și cuvânt, ne îndeamnă să facem bine. A ne păzi de rău doar un început, dar calea vieții creștine trebuie să fie toată presărată ca de flori, cu fapte bune. Săvârșirea binelui e un ajutor neprețuit în păzirea de rău. E foarte greu să se oprească cineva de la rău dacă nu face binele și să se ferească de păcat dacă nu lucrează virtutea.

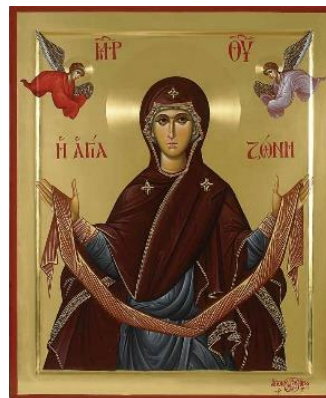
Pilda ne adevărește mai departe că Dumnezeu e milostiv către toți, pentru că fiecare primește câte ceva în dar. E drept că unora li se dă mai mult iar altora mai puțin, dar aceasta nu schimbă cu nimic lucrurile, pentru că celor ce li s-a dat mult, li se cere mult, iar celor cărora li s-a dat puțin, mai puțin li se cere. Fiecăruia însă i se dă atât cât îi trebuie spre a sa mântuire și spre ajutorarea mântuirii altora.

Ar fi greșit să credem că în această pildă Domnul are în vedere doar pe bogații — de un fel sau altul — ai lumii acesteia. Nu; El vorbește deopotrivă despre toți oamenii. Toți, fără deosebire, suni trimiși în lume cu un dar oarecare.

Văduva care a lăsat în templul din Ierusalim singurii ei doi bănuți era săracă în ce privește banii, dar nu era săracă în ce privește jertfa și frica de Dumnezeu. Dimpotrivă. Iar pentru că a folosit bine aceste daruri — bănuțul ei sărac — a fost lăudată de Domnul Însuși: “Adevărat vă spun că aceasta văduvă săracă a aruncat în cutia darurilor mai mult decât toți ceilalți” (Marcu 12, 43).

Sf. Nicolae Velimirovici
Predici

Redactorul publicației – preot. Maxim Melinti,
tel.: 022-71-01-49, 0792-56-111

Glasul Duminical

**Buletin misionar al Parohiei
Ortodoxe din satul Ghidighici
An. II Nr. 33 (45)/2015**

Data: 16 august 2015.

Duminica a XI-a după Cincizecime

Pomenirea Sfinților Cuvioși Isaachie, Dalmat și Faust

Imnul zilei:

Troparul și condacul Sfinților Cuvioși Isaachie, Dalmat și Faust

Dumnezeul părinților noștri, Care Te porți pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile părinților noștri, îndreptează viața noastră în pace.

Pe cei ce cu sihăstria au strălucit în lume și au surpat eresurile prin credință, cu cântări să-i laudăm: pe Sfântul Isaachie și împreună cu el pe Sfântul Dalmat și pe Sfântul Faust, ca pe niște slugi ale lui Hristos; că aceștia se roagă pentru noi toți.

APOSTOL**Epistola I către Corinteni,
cap. IX, vers. 2-12:**

Fraților, dacă altora nu le sunt apostol, cel puțin vouă vă sunt. Că voi sunteți, întru Domnul, pecetea apostoliei mele. Apărarea mea către cei ce mă judecă, aceasta este: Oare nouă nu ne stă în putere să mâncăm și să bem? Oare nouă nu ne stă în putere să purtăm cu noi o femeie-soră, ca și ceilalți apostoli și ca frații Domnului și ca Chefa? Sau numai mie și lui Barnaba nu ne stă în putere să nu ne întreținem din muncă? Cine slujește vreodată în oaste cu solda lui? Cine sădește vie și nu mănâncă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei? Oare după judecata omenească spun eu acestea? Oare nu și legea le spune? Că scris este în legea lui Moise: Să nu legi gura bouului care treieră. Oare de boi Se îngrijește Dumnezeu, sau chiar de dragul nostru o spune? Că de dragul nostru s-a scris: Cel ce ară trebuie să are cu nădejde, și cel ce treieră trebuie să treiere cu nădejdea că-și va avea partea lui. Dacă noi am semănat la voi pe cele duhovnicești, mare lucru este oare dacă pe cele pământești ale voastre le vom secera? Dacă altora le stă în putere dreptul asupra voastră, nu mai mult oare nouă? Noi însă nu ne-am folosit de această putere; dimpotrivă, pe toate le răbdăm spre a nu-i pune piedică Evangheliei lui Hristos.

EVANGHELIE**De la Matei Sfânta Evanghelia,
cap. XVIII, vers. 23-35:**

Zis-a Domnul pilda aceasta: asemenea este împărăția cerurilor cu un împărat care a voit să facă socoteală cu slugitorii săi. Și, începând să se socotească cu ele, au adus la el un datornic cu zece mii de talanți. Dar, neavând el cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut el și femeia și copiii și pe toate câte le are, ca să se plătească. Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot. Iar stăpânul slugii aceea, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Dar, ieșind, sluga aceea a găsit pe unul dintre cei ce slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Și punând mâna pe el, îl sugruma zicând: Plătește-mi ce ești dator. Deci, căzând cel ce era slugă ca și el, îl ruga zicând: Îngăduiește-mă și îți voi plăti. Iar el nu voia, ci, mergând, l-a aruncat în închisoare, până ce va plăti datoria. Iar celelalte slugi, văzând deci cele petrecute, s-au întristat foarte și, venind, au spus stăpânului toate cele întâmplate. Atunci, chemându-l stăpânul său îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine? Și mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinuitorilor, până ce-i va plăti toată datoria. Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta - fiecare fratelui său - din inimile voastre.